

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

28 kwietnia

№ 30.

Rok 1922.

Treść:	238. Ustawa z dnia 31 marca 1922 r. o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych	428
	239. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia i zmian w ustawie z dnia 7 maja 1920 r. o likwidacji serwitutów na terenie b. Królestwa Kongresowego	430
	240. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową	431
	241. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów policji państwowej	432
	242. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1922 r. w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej rocznika 1899 oraz części rocznika 1900	432
	243. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 r. o marynarce wojennej	432
	244. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 r. w przedmiocie oznaczenia terminu, określonego w § 32 ustawy z dnia 13 czerwca 1873 r. o świadczeniach wojennych (Dz. ust. Rzeszy niem. str. 129) na obszarze b. dzielnicy pruskiej	433
	245. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 22 lutego 1922 w przedmiocie zmiany § 217 pruskiej ustawy wodnej z dnia 7 kwietnia 1913 r.	433
	246. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie odbywania połowów na morskich wodach przybrzeżnych	434
	247. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.	436
	248. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1922 r. o zmianie zakresu działania Izby Skarbowej w Krakowie	436
	249. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia § 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem	436
	250. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 13 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu granicznej taryfy listowej	437
	251. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uznawania zagranicznych dyplomów lekarskich dla wykonywania praktyki lekarskiej w państwie Polskiem	438
	252. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 kwietnia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowymi	439

253. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 kwietnia 1922 r. o komunikacji między stacjami kolei polskich a stacją Szepletówką kolei południowo-zachodnich i stacjami kolei ukraińskich a stacją Zdobunów Polskich Kolei Państwowych

238.

U s t a w a

z dnia 31 marca 1922 r.

o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Art. 1. Podatkowi od wzbogacenia się podlegają:

- a) osoby fizyczne, tudzież podlegające podatkowi przemysłowemu, zarobkowemu, względnie procederowemu osoby prawne, o ile jedne i drugie są właścicielami gruntów, placów i budynków, położonych na obszarze Rzeczypospolitej, a nabytych w drodze odpłatnej w czasie od 1 stycznia 1918 r. do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
- b) osoby fizyczne, które w okresie czasu od dnia 1 stycznia 1918 r. aż do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy spłaciły częściowo lub w całości wierzytelności, obciążające hipotekę nieruchomości do tych osób należących, nie zaciągając z tej przyczyny nowych hipotecznych zobowiązań dłużnych, o ile spłacone wierzytelności powstały przed 1 stycznia 1915 r.

Podatkowi temu podlegają również spadki, wające (nieobjęte) po osobach fizycznych, określonych w poprzednich ustępach niniejszego artykułu.

Art. 2. I. Od podatku są całkowicie zwolnione:

- a) Państwo i związki samorządowe, Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, Poczтовая Kasa Oszczędności, Polski Bank Krajowy i Polski Bank Komunalny;
- b) osoby prawne odnośnie do nieruchomości (art. 1 p. a), nabytych dowodnie dla celów przemysłowych, celem prowadzenia lub rozszerzenia własnej działalności przemysłowej, o ile chodzi o zakłady przemysłowe, lub w których umieszczone zostały własne biura, składy i t. p., o ile chodzi o zakłady handlowe;
- c) spółdzielnie aprowizacyjne i ich związki;
- d) osoby, które nabyły nieruchomości (art. 1) na zasadzie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. № 70, poz. 462), ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 4, poz. 18), tudzież nabywcy gospodarstw rolnych do 43 ha na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz powia-

tów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowskiego województwa białostockiego;

- e) osoby, które dowodnie wykażą, że nabyły nieruchomości (art. 1 p. a), względnie spłaciły wierzytelności (art. 1 p. b) ze środków, uzyskanych w drodze realizacji majątku nieruchomego i ruchomego, oraz wierzytelności hipotecznych, posiadanych już w dniu 1 sierpnia 1914 roku lub takiego majątku, odziedziczonego przed dniem nabycia nieruchomości, względnie spłacenia wierzytelności;
- f) reemigranci, którzy udowodnią, iż nabyli nieruchomości ze środków, przywiezionych do Polski z zagranicy;
- g) nabywcy nieruchomości, w art. 1 lit. a) wymienionych, za kwotę nie przewyższającą:

400,000 mk., względnie 1,000,000 mk., o ile nabycie nastąpiło w pierwszym, względnie drugim półroczu 1921 r. i w r. 1922 do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

250.000 mk.	o ile nabycie nastąpiło w 1920 r.
50.000	" " " " " " 1919 r.
20.000	" " " " " " 1918 r.

- h) osoby, które spłaciły wierzytelności, w art. 1 lit. b) wymienione, w kwocie do 15.000 mk. łącznie;
 - i) osoby, należące do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha, które nabyły nieruchomości (art. 1 p. a) na podstawie transakcji, zawartych pomiędzy członkami rodziny do II stopnia pokrewieństwa łącznie.
- II. Od podatku są częściowo zwolnione:

Osoby, które udowodnią, że od nabytych nieruchomości (art. 1 p. a) zapłaciły bądź za siebie, bądź za sprzedającego, do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy na rzecz kraju (Państwa), gmin miejskich i wiejskich na Śląsku Cieszyńskim podatek od przyrostu wartości, pobierany na mocy Ustawy Śląskiej z dnia 2 maja 1913 r. (Dz. Ust. i Rozp. Kr. № 35 i rozporządzenie Tymczasowej Komisji Rządowej z dnia 6 czerwca 1921 r. L.VIII 2530/9); mają one prawo potrącić połowę zapłaconego podatku od przyrostu wartości, od sumy podatku, przypadającego na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 3. Podatek wynosi:

- A. Od osób, wymienionych w art. 1 p. a):
 - 1) 50% ceny kupna, przyjętej za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (należności prawnej) od aktu nabycia nieruchomości po strąceniu przyjętych do zapłaty i zaciągniętych na kupno długów hipotecznych, o ile nabycie nastąpiło w 1918 r.;
 - 2) 40% ceny kupna, przyjętej za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (należności prawnej)

nej) od aktu nabycia nieruchomości po strąceniu przyjętych do zapłaty i zaciągniętych na kupno długów hipotecznych, o ile nabycie nastąpiło w 1919 r.;

- 3) 30% ceny kupna, przyjętej za podstawę wymiaru opłaty stemplowej (należności prawnej) od aktu nabycia nieruchomości po strąceniu przyjętych do zapłaty i zaciągniętych na kupno długów hipotecznych, o ile nabycie nastąpiło w 1920 r.;
- 4) 20%, względnie 10%, w pierwszym, względnie drugim półroczu 1921 r. i w r. 1922 aż do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

O ile cena nabycia przewyższa minimum, ustanowione dla każdego roku w art. 2 lit. g):

5	krotnie	podatek	podwyższa	się	o	25%
10	"	"	"	"	o	50%
15	"	"	"	"	o	75%
20	"	"	"	"	o	100%

B. Od osób, wymienionych w art. 1 p. b):

- 1) 40% sumy spłaconej wierzytelności, o ile spłata nastąpiła w 1918 r.;
- 2) 80% sumy spłaconej wierzytelności, o ile spłata nastąpiła w 1919 r.;
- 3) 140% sumy spłaconej wierzytelności, o ile spłata nastąpiła w 1920 r.;
- 4) 200%, względnie 250%, w pierwszym, względnie drugim półroczu 1921 r. i w r. 1922 aż do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

O ile spłacona wierzytelność przynosi sumę:

75.000	mk.	—	podatek	podwyższa	się	o	25%
150.000	"	"	"	"	"	o	50%
225.000	"	"	"	"	"	o	75%
300.000	"	"	"	"	"	o	100%

Art. 4. Każdy płatnik (art. 1) z wyjątkiem płatników, należących do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha (art. 6), jest obowiązany przypadający odeń podatek (art. 3) obliczyć i wnieść połowę w ciągu miesiąca, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy niniejszej, do kasy skarbowej (urzędu podatkowego) tego okręgu, w którym położona jest nieruchomość, określona w art. 1, drugą zaś połowę w ciągu 6 tygodni po upływie pierwszego terminu płatności.

Na rachunek powyższej kasy skarbowej (urzędu podatkowego) można podatek wpłacić także do innej kasy skarbowej (urzędu podatkowego), do Pocztowej Kasy Oszczędności, do Polskiej Krajowej Kasy Póżyczkowej, do Polskiego Banku Krajowego, do krajowych banków dewizowych tudzież do ich oddziałów, znajdujących się na obszarze Rzeczypospolitej.

Nadto winien płatnik w terminie wyżej określonym przesłać właściwej Izbie skarbowej szczegółowe obliczenie podatku wraz z dowodem jego uiszczenia. W obliczeniu tem należy pod rygorem art. 99 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. № 82, poz. 550) określić dokładnie nieruchomość (art. 1) termin i cenę nabycia, osobę, od której ją nabyto, tudzież zamieścić wiadomości o tem, kiedy, gdzie i w jakiej kwocie pobrano opłatę

skarbową (należność) od aktu nabycia nieruchomości, względnie, o ile chodzi o podatek, określony w art. 1 p. b), podać sumę spłaconej wierzytelności, czas jej spłacenia oraz oznaczyć dokładnie nieruchomość, która obciążona była tą wierzytelnością.

Wspomniane obliczenia, składane przez płatników, nie mogą być podstawą do nakładania kar, przewidzianych w obowiązujących ustawach o opłatach stemplowych (należnościach) za fałszywe wpisanie do aktu kupna i sprzedaży ceny nabycia nieruchomości.

Art. 5. Izba skarbowa bezpośrednio lub przez Urzędy skarbowe I instancji bada prawidłowość obliczenia i jeżeli się okaże, że podatek wniesiono w kwocie niższej niż należało, to płatnik winien przypadającą różnicę wraz z odsetkami za zwłokę, określonymi w art. 10, a biegnącymi od dnia następnego po upływie terminu, wspomnianego w art. 4, wpłacić do kasy skarbowej w ciągu dni 8 od dnia postawienia w tym względzie żądania Izby skarbowej, a to pod rygorem przymusowego ściągnięcia.

Od decyzji Izby skarbowej wolno w powyższym terminie wnieść odwołanie, które rozstrzyga ostatecznie Minister Skarbu.

Odwołanie wnosi się do Izby skarbowej.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku zapłacenia wspomnianej różnicy w określonym wyżej terminie 8-dniowym.

Art. 6. Płatnikom, należącym do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha, oblicza podatek Izba skarbowa, w której okręgu położona jest nieruchomość, określona w art. 1.

O dokonaniem obliczenia zawiadamia się płatników za pomocą nakazu płatniczego, od którego można wnieść odwołanie do wspomnianej władzy w ciągu dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Odwołanie rozstrzyga ostatecznie Minister Skarbu.

Podatek należy wpłacić w połowie (art. 4) w ciągu dni 30 licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego, a drugą połowę w ciągu następnych 6 tygodni a to pod rygorem, wskazanym w art. 10.

Art. 7. Osoby, wymienione w art. 2 p. b), e), f), obowiązane są w ciągu 2 miesięcy, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu ustawy niniejszej, złożyć Izbie skarbowej, w okręgu której położona jest nieruchomość (art. 1), prośbę o uwolnienie od podatku wraz z dokumentami, stwierdzającymi dowodnie stan faktyczny, uzasadniający to zwolnienie.

Termin powyższy może Izba skarbowa przedłużyć jedynie w tych wypadkach, w których osoby wspomniane wiarygodnie wykażą, że zebranie określonych wyżej dokumentów wymaga dłuższego czasu.

Władze i urzędy państwowe są obowiązane wydawać stronom interesowanym potrzebne dokumenty bezpłatnie i wolne od stempla z wyraźnym określeniem celu.

Imieniem osób, należących do kategorii właścicieli gruntów o obszarze do 43 ha, prośbę może

składać także właściwy urząd gminny.

Prośby spóźnione odrzuca się.

Art. 8. Prośby, wspomniane w artykule poprzednim, rozstrzyga Izba skarbową, przyczem stosuje się odpowiednie przepisy art. 5.

Art. 9. Instytucje poborowe, określone w art. 4 cz. 2, winny o każdej dokonanej u nich wpłacie podatku zawiadomić w ciągu trzech dni właściwą (art. 4 cz. 1) kasę skarbową (urząd podatkowy).

Nadto winny banki dewizowe i ich oddziały pobrany podatek, po strąceniu prowizji za pobór, określonej przez Ministra Skarbu, we wspomnianym terminie przesłać, względnie przekazać właściwej kasie skarbowej (urzędowi podatkowemu), a to pod rygorem odsetek za zwłokę w wysokości jednego procentu za każdy dzień zwłoki.

Pocztowa Kasa Oszczędności, Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, jakoteż Polski Bank Krajowy i ich oddziały winny w dniu, w którym wpłatę uskutecznią, zapisać pobrany podatek na dobro Skarbu Państwa.

Art. 10. Kwoty podatku, nie wpłacone w terminie płatności (art. 4 i 6), uważane będą za zaległość, od której pobierze się odsetki za zwłokę w wysokości 5% miesięcznie, poczynszy od dnia następnego po upływie terminu płatności (art. 4 i 6). Przytem każdy rozpoczęty miesiąc liczy się za cały.

Zaległość będzie ściągnięta przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi.

Art. 11. Banki dewizowe i ich oddziały, znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej, obowiązane są pobrać podatek, wpłacony do ich kas w myśl art. 4 cz. druga, i ściśle zastosować się do przepisów art. 9.

Art. 12. Winni naruszenia obowiązków, określonych w art. 11, ulegną grzywnie do jednego miliona marek, którą nakłada Izba skarbową.

Od orzeczenia Izby skarbowej można wnieść odwołanie, które rozstrzyga Minister Skarbu.

Odwołanie wnosi się do Izby skarbowej w ciągu dni 8 po doręczeniu orzeczenia.

Wykonanie orzeczenia karnego wstrzymuje się aż do rozstrzygnięcia wniesionego odwołania przez Ministra Skarbu, który może nadto orzec odebranie wspomnianym na wstępie instytucjom praw banku dewizowego.

Art. 13. Cała suma, należna Skarbowi od każdego płatnika (art. 1) z tytułu podatku od wzbogacenia się, odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych (art. 10), korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego ruchomego majątku płatnika przed wszystkimi przywilejami i obciążeniami, z wyjątkiem należności Skarbu z tytułu nadzwyczajnej daniny państwowej.

Art. 14. Suma podatku, przypadająca od płatnika (art. 1 lit. a), ciąży wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi (art. 10) na nieruchomości, określonej w art. 1 lit. a), i korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z tejże nieruchomości przed wszystkimi przywilejami i obciążeniami hipo-

tecznymi, z wyjątkiem należności Skarbu z tytułu nadzwyczajnej daniny państwowej i podatków, tudzież zawartych przed ogłoszeniem niniejszej ustawy pożyczek amortyzacyjnych tych instytucji kredytowych, których zobowiązania posiadają w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów bezpieczeństwo publiczne.

Art. 15. Wszystkie władze i urzędy państwowe oraz samorządowe, a w szczególności notariusze i urzędy hipoteczne — są obowiązane na żądanie władz skarbowych udzielać wszelkich wiadomości, potrzebnych do obliczenia podatku, jakoteż dozwalać dostępu do ksiąg, aktów i rejestrów urzędnikom skarbowym, do tego wyznaczonym.

Winni naruszenia tego obowiązku odpowiadają wedle ogólnie obowiązujących przepisów organizacyjnych, względnie służbowych.

Art. 16. Minister Skarbu jest władny udzielić częściowego lub zupełnego uwolnienia od podatku i odsetek za zwłokę (art. 10) w tych wypadkach, w których ściśle dopełnienie obowiązku zapłaty byłoby ze względów ogólnopństwowych niepożądane.

Oдноśnie prośby składać należy do Ministra Skarbu w ciągu miesiąca po ogłoszeniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy niniejszej.

Nadto władny jest Minister Skarbu udzielić odroczenia lub rozłożenia na raty, przyczem pobierane będą procenta za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie.

Art. 17. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 18. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

239.

U s t a w a

z dnia 7 kwietnia 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia i zmian w ustawie z dnia 7 maja 1920 r. o likwidacji serwitutów na terenie b. Królestwa Kongresowego (Dz. U. R. P. № 42, poz. 249).

Art. 1. Artykuł 8 ustawy z dnia 7 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 249) otrzymuje brzmienie następujące: